Holkot, Robertus: Super sapientiam Salomonis
Basel: [Johann Amerbach, and Johann Petri de Langendorff?], 1489, 1489 Seite 229

laudes hominẽ i specie sua: nec spernas hoiez
in visu suo. Secũdo ẽ bonũ infectiuũ. raro
D eni cõiũgit pudicicia ꝛ pulchritudo. Unð au-
tor libri de varietate carminũ ad Job. norma.
.ij. dicit sic. Tria sunt feminum genera que in
culto iuuentutis agro absq̧ comitãtibus ziza-
nijs rarissime cõualescũt. Elegantia pulchritu
dinis: vigor fortitudis ꝛ suauitas vocis. Pul-
chritudo eni iuuenũ aliene predam libidinis
aut predonẽ efficit castitatis. Fortitudo auda
ciã ingerit: audacia vero ad iniurias cõmitten
das impellit. At vero quivocis amenitate pre
minẽt: lasciua modestil: ludicra ꝓficuis ꝛ ioco-
sa serijs anteponũt. vnde Helynãdus sic nar-
rat Uincẽtius li. iiij. ca. cxcix. Difficile inuenit
aliq̃s leuis vocis ꝛ grauis vite: cũ q̃ppe vod le-
uitas cantũ: vite grauitas planctũ desideret.
Et subdit. Et vidi infinitos tã viros q̃ꝫ mulie-
res seu feminas tanto vite peiores quanto vo
cis meliores. Hec ille. Est ergo pulchritudo si
ue species bonũ qõdã corpori qð nõnũq̃ꝫ mul
tis ẽ occasio magni mali: ꝛ iõ signant' dr Eccĩ.
ix. Auerte faciẽ tuã a muliere compta ꝛ ne cir-
cũspicias speciẽ alienã: propt' speciẽ mulieruz
multi perierunt. Et ex hac cõcupiscẽtia quasi
ignis exardescet. Tertio spẽs corpalis ẽ bo
nũ deceptiuũ. Erigit eni hoiem in supbiã aliq̃
tiens: ꝛ sic ꝓpter formã carnis pdit grãm mẽ-
tis. In cuius figurã legim⁹ Math. xiiij. q̧ He
rodes in ꝯuiuio suo celebrãs diem natalis sui
iussit occidi Johãnẽ baptistã. Herodes iterp-
tat' glorians i pellib⁹: ꝛ signat de specie corpis
gloriantes q̃ tota ẽ in pelle siue in supficie ꝛ nõ
in ꝓfundo. Unñ Boeti⁹. iij. de cõso. prosa. viij
Si linceis inq̃t oculis hoies vterent' vt eorum
visus queq̧ obstãtia penetraret. Nõne intro-
spectis visceribus illud alcibiadis supficie pul
cherrimũ corpus turpissimũ videret'. Igit' te
pulchrũ videri: nõ tua natura: s oculoꝝ spectã
tiũ reddit infirmitas. Hõ g̃ gloriãs in pelle sue
pulchritudinis celebrat suũ diẽ natalẽ dũ ina-
niter gloriat' de bono tã vano: qð nõ opando
s nascẽdo recepit. ꝛ iste statim occidit Johãnẽ
id est grãz propt' vanã gloriã deceptus. Dan.
xiij. Species decepit te.

Lectio XCIII

Venerunt autẽ mi
hi oia bona pariter cuz illa: ꝛ innu-
merabilis honestas p manus illius
Postq̃ꝫ autor declarauit q̃ꝫtũ bonũ ẽ colere de
um qð vocat' hic sapia: q: maius ẽ omni hono
re tpali, omni decore corpali. ꝛ oñi valore mũ-
diali. Et sic p ꝯñs q̧ hꝫ singularẽ excellẽtiam.
Hic ostendit q̧ ipa hꝫ generalẽ sufficientiã. Et
circa h̃ duo facit. Primo narrat affluentiã di-
uine liberalitatis. Secũdo vehemẽtiã huma-
ne iocũditatis quã causabat in eo sapientia ac

quisita a deo. Scða ps ibi. Et letat⁹ sũ in oib⁹
Uenerũt mihi oia bona. ꝛc. ¶ Notãda est hi-
storia de Salomone q̃ ponit'. iij. Regl. iij. Sa-
lomon post mortẽ pris ꝓmotus ad regnũ cuz
hostias imolasset deuote. nocte sequenti appa
ruit ei dñs dicens. Postula q̃d vis vt dem tibi
cui Salo. Domine de⁹ ego sũ puer paruulus
ignorãs egressũ meũ ꝛ exitũ ꝛ tu elegisti me su
per ppłm tuũ q̃ ẽ inumerabilis sic arena mari.
Da mihi cor docile vt discernere possim inter
bonũ ꝛ maluz ꝛ vt possim iuste iudicare ppłm.
Placuit ista petitio dño. Et rñdit dñs p som-
niũ salomoni. Quia postulasti verbũ h̃ ꝛ non
petiuisti dies multos nec diuitias: nec animas
inimicorũ tuorũ: s postulasti tibi sapiam ad di
scernẽdum iudiciũ. Ecce feci s̃m sermones tu-
os ꝛ cõcessi tibi cor sapiẽs ꝛ intelligẽs vt null⁹
ante te siñs tui fuerit: nec post te surrectur⁹ sit
Insup ꝛ q̃ nõ petiuisti ꝯcessi tibi. vicꝫ diuitias
ꝛ gliam. ꝛ si in p̃ceptis meis ambulaueris lon
gos faciã dies tuos. Ex hac historia ẽ notã-
dũ q̧ dei liberalitas ẽ magna: q: nõ solũ quod
iuste petit' ꝯcedit: imo dat ampli⁹ q̃ꝫ petat'. Cir
ca hãc materiã solent notari isti versus. Plus
dare q̃ꝫ tollat rogitet' polliceat'. Job Salomõ
deus virga florente probat'. quoꝝ sensus ẽ q̧
tanta est diuina liberalitas q̧ qñ aufert homi-
ni bona tpalia ad ei⁹ experiẽtiam ꝛ meritũ: vt
in Job: ꝛ iteꝝ reddit ei plus q̃ꝫ abstulit. Scðo
plus cõcedit q̃ꝫ petit'. Tertio plus tribuit i effe
ctu q̃ꝫ exprimit in ꝓmissione. Et ista tria p tres A
historias sacre scripture declarant'. Primũ si-
gnũ liberalitatis diuine videlicet q̧ pl⁹ reddit
q̃ꝫ abstulit: ptꝫ de Job cui deus abstulit primo
tã ꝓlem q̃ꝫ substantiã: videlicet septem filios et
tres filias: septẽ milia ouiũ ꝛ tria milia camelo
rum. ccccc. iuga boum. ccccc. asinas. sicut patꝫ
Job. j. Cũ aũt Job pfectam deo in oibus exhi
buisset patiam. Placuit Job facere restitutio-
nẽ plenariã ablatoꝝ ꝛ nõ solũ restituit s omĩa
bõa sua mobilia duplicauit Job vltl. Addidit
dñs q̃cũq̧ fuerãt Job duplicia. Cum eni p̃us
habuisset septẽ milia ouiũ: habuit in fine. xiiij.
milia ouiũ. ꝛ. vj. milia camelozuꝫ. ꝛ mille iuga
boum ꝛ mille asinas. Patet g̃ q̧ de⁹ plus dat
q̃ꝫ tollit. Scðm signũ diñe liberalitatis imo ex
pimentũ ẽ q̧ pl⁹ tribuit q̃ꝫ rogat': ꝛ h̃ declarat' i
historia supi⁹ posita de salomone. ꝛ habet'. iij.
Regl. iij. ꝛ. ij. Para. ca. j. Tertiũ expimẽtũ di-
uine liberalitatis ẽ q̧ plus tribuit ꝓmissuz im-
plẽdo q̃ꝫ expssit ꝓmittẽdo. ꝛ istud ptꝫ p histori
am que ponit' Numeri. xvij. vbi legim⁹ q̧ cum
eẽnt. xij. tribus filioꝝ isrl'. ꝛ dñs sacerdotium
cõtulisset tm̃ vni tribui: vicꝫ leui. Murmura-
uerunt alie tribus contra Moysen ꝛ aaron ꝛ
allegabant q̧ rõabile foret q̧ de aliqua alia tri
bu forent simili' sacerdotes. Allegabãt etiam
q̧ forte deo placeret q̧ etiam de qualibet tribu

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0229
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG